

J. Bilińska

z REPERTUARU KAROLA HANUSZA

OSTATNIE
TANGO

PIOSENKA

ANDRZEJA WŁASTA

Mk. 2.50.

Nakładem B. RUDZKIEGO
w WARSZAWIE

OSTATNIE TANGO.

Słowa Andrzeja Wiasta. *)

1. W Pa-ry-zu raz podróżnik z Pa-ra-
 2. I od-tąd je-go sta-ła się ko-
 3. Hen na Montmartre wio-dła swoje ży-

-gwa-ju, Gdzieś w kaba-re-cie uj-rzał dziewczę-cud, Co cza-ru-ją-ce tan-go swe-go
 -chanką, Do ust roz-ko-szynio-sła won-ną kruż, Lecz bez-li-to-sną by-ła dlań ty-
 -cie, Gdy zno-wu on za-wi-tał wzmierz chuzas: „Naj-droż-sza za-tańcz“ szepe- doń w za-

-kra-ju Tańczy-ła lek-ko, gnąc się w tył i wprzód, Jak sen-na ma-raz niezmiemskiego
 -ran-ka, Gdy się skoń-czy-ło zło-to je-go już, Choć bła-gał: „Zo-stań dro-ga ma bog-
 -chwycie „Swe bo-skie tan-go choć o-sta-tni raz...“ „Ach, spójrz, wzrok je-go lśni nie-sa-mo-

ra-ju Drzy jej syl-wet-ka na czer-wonym tle, Kie-dy prę-ży-ła w tańcu bio-dra
 -dan-ko I w no-ce szczęścia my-sła sięgnij wstecz“ Od-rze kła: „Pieniądz naj-ważniej-sza
 -wi-cie“ O-strze-ga z ci-cha przy-ja-ciół-ka ją Na-próż-no... już jej sto-py w tańcu

*) Wykonanie sceniczne, bez pozwolenia autora, wzbronione.
 Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone.

Refrain.

19

swe, Rzekł: „Dziewczę me, ja ko- cham cię...” Pod modrym nie- bem Argen - ty - ny, Gdzie
 rzecz, Be - ze - muie żywot wlecz, idź precz! Idź precz pod nie- bo Argeu - ty - ny, Gdzie
 mkna, On zas pio- sen- kę nu - ci swą: Pod modrym nie- bem Argen - ty - ny, Gdy

24

zmy- sły po- ją cud- dzie - wcy - ny, Roz - ko - szysła - da się da - ni - ny, Śniąc
 zmy- sły po- ją cud- dzie - wcy - ny, Roz - ko - szy zło- żyć idź da - ni - ny, Śniąc
 zem- sty wy- bi - ją go - dzi - ny, Naj - krwawsze skła - da się da - ni - ny, Za

28

tan - ga bo - ski czar. Gdzie krew w twych żyłach bu - rzy słoń - ce, Gdzie no - ce par - ne i go -
 tan - ga bo - ski czar. Gdy znaj - dziesz w cudnej tej kra - i - nie Bez zło - ta szczęście przydzie -
 grze - chy pla - ci się... Drzyj! O - to za - ciskam me dło - nie Do - ko - ła szy - i twej, co

37

- ra - ce Tam dźwię - ki wa - bią cię ku - szą - ce I tan - ga, tan - ga czar...
 - wcy - nie Za - pómnisz mnietwój żal prze - mi - nie, Spo - wi - ty w tan - ga czar!“
 pło - nie... Tańcz, tańcz... za - nim cię śmierć po - chło - nie O - sta - tnie tan - go swe!“

WYDAWNICTWA B. RUDZKIEGO W WARSZAWIE.

BOCZKOWSKI J. „SZUMIAŁY MU ECHA KAWIARNI.”

Valse lente.

Moderato. W ka-wiar-ni sta-tym go-ściem był, Cel ży-cia mia-ł u - tar-ty. Zwy-

Szu-mia-ły mu e-cha ka-wiar - ni Ca-

BOCZKOWSKI J. „ŻECNAJ NINON!”

Tempo di Valse lente.

Moderato. Od-cho-dzę już, daj dłoń na pożegnanie, Nie żałuj słod-kich ulep-wrotnych dni.

REFR. Że-gnaj Ni-non, czas smutek zgo-ni.

HALPERN F. „CZARNA MAŃKA.”

Tempo di marcia Vivo.

Zwa-no ją, Czar-ną Mańka wśród u - li-cy,

Zna-ł ją do-brze wszyscy wszę-z i wkrąg,

REFR. Valse lente.

Na Czerniakowskiej, Górnej na Wo-łi,

KITSCHMANN A. „WARSZAWA.”

Allegro.

Kto zwie-dził i wi-dział pra-wie ca-ły świat, Je-dnak-że przy-zna rad,

War-sza-wo! Warsza-wo! Warsza-wo ty!

RAPACKI W. „PIOSNKA O JASIEŃKU WOJARU.”

Hej sło-ne-czko świe-ci ja - sno Wznoj-ny le-tni dzień,

Tyl - ko Ka-si o-czka ga - szał Smu-tku skrył je cień.

KOZAR - SŁOBÓDZKI M. „BAJKI.”

Allegretto.

Pomne dzie-łstwa sny niewysłowne; Ba-ń lat minio-nych wstaje jak ży-wa,

Valse lente.

Mów da-lej, mów da-lej, mów je - szcze, Aż

KOZAR - SŁOBÓDZKI M. „WIECZORNY APEL.”

Moderato.

Wieczorny apel tra-ł już,

Do-branoc wam żołnierze.

Poco mosso.

To jedno co włas-nością twą, Żół - nie-rzu bez oj-czy - zny

KOZAR - SŁOBÓDZKI M. „MASZERUJĄ CHŁOPCY, MASZERUJĄ.”

Tempo powolnego marsza.

Maszeru-ją chłopc-y, ma-szeru-ją, Młodość z nimi i-dzie w krok.

Tempo giusto.

Niebo błękitne, niebo pogodne, Od fanów i-da za-pachy mio-dne.

KOZAR - SŁOBÓDZKI M. „BIAŁE RÓŻE.”

Andante.

Roz-kwi - ta - ja pę-ki białych róż,

Wróć Ja-sień - ku

STOLZ R. „PIEROTKA I ARLEKIN.”

Lento.

W Pa-ryżu na Mont Parnasse w jednej z sal-ma-skowa zaba-wa wre.

Posłuchaj mnie pie-ro-tko ja ko-cha-m etc.